

נראדה אור

פרשת תצוה תשפ"ד

גליון ריב שנה ה

באור רבוה"ק מלעכוויטש קודיענו

{ שניני אור }

פורים קטן – צמד מילים ולא כל כך מובן, אם פורים אז בכלל לא קטן. כנראה שבאמת הוא לא כל כך קטן, אלא שלעומת הפורים הגדול יותר מגבירים אותו כקטן...

והכיצד זוכים לאור הפורים – ביאר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בדברות קדשו בשבת פר' משפטים שבאמור מרדכי לאסתר לבוא אל המלך ולבקש מלפניו על עמה ואחר שהבינה שאין מנוס מלבצע את השליחות במסירות נפש, השיבה למרדכי לך **כנוס את כל היהודים אשר בשושן**, כי ידעה שבכדי שיתקבלו התפלות לביטול הגזירה צריכים את כח אחדות ישראל.

וכך גם כאשר זכו לנס הגדול והארת הפורים העצומה וקבעו את ימי הפורים לדורות, תקנו בהם מצות **משלוח מנות ומתנות לאביונים**, כי האהבה והאחדות היא הכלי להחזיק את האור הגדול לאורך ימים.

מאבי מורי שליט"א שמעתי מעשה בשני חסידים שאחד מהם הקדיש את מרבית יומו לעבודת התפלה בשיר ושבח לא-ל ח', ואילו רעהו היה עיסוקו העיקרי באפיית לחמניות וחלוקתם לעניים. ביום מן הימים פנה החסיד המתפלל לרעהו האופה ושאל: האם לא עדיף שתקדיש את עיקר חיך לתפלה – כמוני?

נענה החבר ואמר: בבואך לעולם העליון לאחר איו"ט ותישאל מה היו מעשיך בעולם הזה תאמר שעסקת בתפלה, יגחכו ויאמרו לך הבט וראה ורבות מלאכים משבחים ומפארים באימה וביראה בשפה ברורה ובנעימה, וכי **סבור הנך שלדיבורי פיך תפלה יקרא!**

אך כאשר אבוא אני לעולם העליון וישאלני המלאך על מעשי בעולם הגשמי אענה לו בבטחה: אפיתי לחמניות וחלקתי לעניים – **אזעלעכע בולקעס וואס דיין באבעס האבן נישט פארזיכט** – לחמניות כאלו שאבותיך ואבות אבותיך לא טעמו...

כמוכן לא מצפה למעלה יחס כזו לתפלותינו – תפלות בני אנוש הבאות מתוך התגברות על מחיצות החומר, למרות שאין להשוותם לתפלות המלאכים שכל מציאותם רוחנית. אלא ללמדנו שמעלה מיחדת יש בעבודת ההטבה הגשמית לזולת, **בכך שעבודה כזו אין בנמצא בעולם העליון** – בולקעס כאלו לא טעמו המלאכים מימיהם!

בדומה לכך כלפי האורים הגדולים הנשפעים בימים אלו – כאשר חפצים אנו לעשות כלי לקבל את גודל האור, הרי שבעבודת התשובה והתפלה קשה לנו להשוות את עצמנו לצדיקי הדורות, אך בכל הנוגע להטבה חומרית לזולת – **הבולקעס שחילקו גדולי החסידים לא היו טעימים משלנו**.

יתכן שלכך כאשר קבעו מרדכי ואסתר את הארת הפורים לדורות תקנו מצות משלוח מנות ומתנות לאביונים, על ידם ויכולו ישראל בכל דור לקבל את גודל האור. אם נשכיל להעניק לחבר א גוטע בולקעס, א גוט ווארט. נזכה לראות הנס

– ליהודים היתה אורה ושמחה.

{ דברות קודש }

רצון הבורא יתברך בעבודת בני ישראל

אף בעת זוכה לעשות לבו מכון לשבתך אין זה בכחו אלא פעלת ה', כי אין בכח האדם לעשות מאומה.

זהו ביאור דברי המדרש שאמר איוב הכתוב **'תקרא ואנכי אענך'** בלשון תמיהה, כיון שכל מה שהננו עושים בעבודתנו כאילו אתה עשית, והרי זה כמי שהננו עונים לקריאה ולא מכחננו, ואפילו הכי **'למעשה ידיך תכסוף'** לשון תאוה שכביכול מתאוה הקב"ה לעבודתנו, **אם כן אין לעמוד בסודך למה אתה מתאוה לזה**, רק הנגלות לנו ולבנינו לעשות את כל דברי התורה לעשות נחת רוח ליוצרנו. וכן הוא ענין הדלקת המנורה, באורך נראה אור ואתה מצוה אותנו להדליק נרות, אם כן אין לנו לעמוד על סוד הענין רק לעשות רצונך כמו שצוית אותנו בתורתך, עכתוה"ק.

רצון הבורא יתברך שיזכו ישראל לדעת ודבקות

יש לבאר עוד עומק הדברים כי תכלית העבודה שיזכה להארת הדעת כדאיאת (ויקרא רבה א ו) דעה קניית מה חסרת, דעת מלשון חיבור – שיהיו הרגשות הלב מחוברים בהשם יתברך, ובעת זוכה לדעת עוסק בכל עבודתו מתוך דעת ודבקות בהשם יתברך.

כגון בגשת היהודי בתפלה לפני השם יתברך ואומר 'ברוך אתה ה' אלקי ישראל, יש שמרגיש טעם וחיות בדיבוריו ויש שאומר מן השפה ולחוץ, וההפרש ביניהם שהזוכה

המשך מעמוד הבא >>>

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך וגו' (כח ב).

במדרש (רבה לו ד) הה"ד (איוב יד טו) 'תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסוף', בד' דברים נתאוה הקב"ה למעשה ידיו. הקב"ה סובל [-נושא] עולמו, וצוה לבני קהת שישבלוהו [שישאו הארון]. הקב"ה משמר עולמו שנאמר (תהלים קכא ד) 'הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל' וכו', ואמר לישראל שישמרוהו [- בשמירת המקדש]. ומאיר לעולם דכתיב (יחזקאל מג ב) 'והארץ האירה מכבודו', ואמר לישראל 'ויקחו אליך שמן זית זך'. ובתנחומא איתא עוד הקב"ה זן את עולמו, ואמר לישראל 'את קרבני לחמי לאש' (במדבר כח ב), הוי 'למעשה ידיך תכסוף'.

אין להשיג טעם רצונו יתברך בעבודתנו

איתא בעבודת ישראל (בפרשתן) ביאור דברי המדרש כי **באמת תימה הוא מה שחפץ הקב"ה בעבודת בני ישראל**, שהרי בעת פותח איש יהודי פיו בדיבורי תורה ותפלה חיות ה' הוא המדבר מפיו, וכן כל מעשים טובים שעושה בחושיו ואבריו הוא ממנו יתברך המחיה הכל בכל רגע, ואם כן מה צורך בכיכול להשם יתברך במה שלא נעשה בכח האדם כי אם בכחו.

וכמאמר מרן אדמו"ר הזקן 'מכון לשבתך פעלת ה' (טו יז), כי שאיפתו של כל איש יהודי ותכלית עבודתו שיזכה להיות בר לבב, שיהא לבו מקום אשר חמד אלקים לשבתו, אמנם

גודל עליית השכינה הקדושה לעתיד

בזמירות (ליום השבת – ברוך א-ל עליון) 'השומר שבת הבן עם הבת'. ולכאורה צריך להקדים הבת שהיא מדרגה קטנה יותר ואח"כ לעלות לבחינת בן.

הביאור דאיאת **בספה"ק** (דגל מחנה אפרים; אור לשמים) בפרשתנו עה"פ (כח טז) 'רבוע יהיה כפול', ע"פ מה דאיאת **בארז"ל** (לקוטי תורה, זכריה) ששם הויה"ב ב"ה שבזמן הזה הוא י-ה-ו-ה היא לעתיד י-ה-י-ה שיתעלה ה' לבחינת י', וזהו **רבוע** שם הויה"ב בן ארבע אותיות היא לעתיד י-ה-י-ה כפול פעמיים י-ה.

לפי זה כשם שהו' יתעלה לבחינת י', כן ה' תתאה שמורה על השכינה הק' בחינת מלכות יתעלה למעלה גבוהה יותר. והביאור בזה כי בזמן הזה בת שהוא בחינת מלכות בדרגה נמוכה מהבן, אבל לעתיד יגביה הקב"ה המלכות לדרגה עליונה מאד למעלה מבחינת בן ויהא אשת חיל עטרת בעלה כעטרה שלמעלה מהראש כביכול. וכיון ששבת הוא מעין עוה"ב אומרים **הבן עם הבת** – מלמטה למעלה, כעין דלעתיד שתהא בחינת בת למעלה מבחינת בן.

זהו בחינת אור הפורים כדכתיב (אסתר ב ז) 'ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת' ובגמרא (מגילה ג.) אל תקרי 'לבת' אלא לבית, כלומר מרדכי בחינת חכמה לקח את אסתר בחינת מלכות לו לבית היינו שהיא העיקר.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, תצוה תשע"ו, קידושא רבא

להארת הדעת מוציא דיבורי התפלה מפיו מתוך דעת וחיבור בהשם יתברך ומי אשר עדיין לא זכה לזאת אין מרגיש בהם דעת וחיות. וכן בכל עניני העבודה מרגיש חיבור ודבקות פנימית על ידי שזכה לאור הדעת. ותכלית העבודה מתוך דעת שתקבע הדעת והדבקות בנפשו, עד שאף בעסקו בעניני עוה"ז לא יפיר מדבקותו כמאמר הכתוב (משלי ג ו) 'בכל דרכיך דעה'.

לכך צוה הקב"ה לישראל לעסוק בתורה ומצוות, אף שודאי אין לו צורך בעבודתם אחר שהוא עושה הכל, **אלא שרצה שיזכה האדם לדעת ודבקות בהשם יתברך שהוא הטוב הנצחי ועל ידי עסק התורה והמצוות יזכה לזה**. אמנם ודאי איננו יכולים להשיג הטעם שרוצה הקב"ה בעבודתנו, כי הא גופא שזוכה להדבק בו יתברך על ידי שעוסק בתורה ומצוות

בספרים הקדושים (ראה דברי שלום) איתא ואתה תצוה מלשון צוותא ואחדות, כי על ידי שהוא בצוותא עם חבריו ומתאחד עם כל איש ישראל זוכה להארת הדעת.

זהו מה שאומרים בזמירות (מה ידירות) 'מחבלי משיח יוצלו לרוחה', יוצלו מורה על דעת צלולה כדברי רש"י עה"פ (בראשית לה ל) 'עכרתם אותי', צלולה היתה החבית ועכרתם אותה. **חבלי משיח** הוא שנעדר מהיהודי אור הדעת וממילא בכל נסיון קטן שבא עליו נעשה אויס מענטש ומרגיש שאין בכחו לעמוד בו. ועל ידי קדושת שבת זוכה לדעת צלולה ומכיר בכחותיו ויכול להתגבר על כל נסיונות הזמן, ונזכה במהרה - 'פדותנו תצמיח ונס יגון ואנחה'.

תצוה תשע"א, ליל שבת

שבאמת אינם אלא מעשי ה' אינו אלא מחמת שכן גזרה חכמתו יתברך, ועל זה אמרו במדרש שאחר הכל אין לנו לעמוד על סוד הענין שאתה מתאוה למעשה ידיך.

השגת הדעת על ידי משה רבינו

זהו ביאור הכתוב 'אתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך', כי משה רבינו ע"ה שורש הדעת וממנו נשפע דעת לכל ישראל, ובדברי המדרש נתבאר כיון שהקב"ה מאיר לכל העולם ודאי אינו צריך לאור המנורה אלא שאעפ"כ **למעשה ידיך תכסוף**, וכפי שנתבאר הכונה בזה שרצה הקב"ה שיבואו ישראל על ידי מצות המנורה וכל מצוות התורה לדעת ודבקות בהשם יתברך. לכך דוקא מרע"ה שבכחו זוכה היהודי לדעת בעבודתו, יצוה לישראל על הדלקת המנורה.

מאורי אור

פרשת תצוה באור רבותינו

מידך הכל

ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתי רוח חכמה (כח ג).

ומפרש מי הם, 'אשר מלאתי רוח חכמה', שהם יודעים שהכל מכוחי ואני מלאתי רוח חכמה.

או יאמר 'אתה תדבר אל כל חכמי לב'. מה תדבר, זה תדבר אליהם ותודיע אותם 'אשר מלאתי רוח חכמה', וצריך ליקח החכמה לעבודתי.

דברי שלום

המלא חכמה לא במהרה הוא חוטא

ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתי רוח חכמה, ולכאורה קשה מה זה אשר מלאתי, אחרי שכבר כתוב חכמי לב, מהו 'אשר מלאתי רוח חכמה'. ואמר על פי מה שאמר חז"ל (סוטה ג) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, לכן אמר 'אשר מלאתי רוח חכמה', שהם מלאים עם חכמה ואין שום מקום אצלם שיכנס שמה הרוח שטות, כי המה מלאים עם חכמה, ודפח"ח.

אמרי יעקב (תיעה)

להודיע לבני האדם גבורותי

ירצה כמ"ש חובת הלבבות בהקדמה שבלבות האנשים חכמה נטועה אם יבוא מי שיעוררם על זה יוציא המטמון ההוא ויגלה לעין כל, ואם לאו יהי נעלם כנגריר הזרוע שאם יעדר ויחרוש יצמח ואם לאו ירקב. והכי נמי אמר השי"ת למשה רבינו ע"ה להיות כי הוא ית' מלא אותם חכמת לב וצריכים למי שיעורר אותם ויודיעם זה כדי להוציא חכמתם התקוע בכח אל הפועל, לזה אמר 'אתה תדבר אל כל חכמי לב', ומה תדבר אליהם 'אשר מלאתי רוח חכמה' - זה בעצמו הוא הדבור אשר תדבר ותודיעם שהם מלאים רוח חכמה, וע"י זה בזאת ההודעה יעשו את בגדי אהרן כי יעוררו להוציאם אל הפועל.

התם סופר

יבוא קול ויכפר על קול

כפרת חטא הלשון על ידי קול קשקוש הפעמונים

אחד וכשהוא מת קולו שבעה, כיצד שני קרנותיו שני חצוצרות וכו' ויש אומרים אף צמרו לתכלת. פירש הרע"ב שעושים ממנו

מעיל תכלת של כהן גדול שבשוליו פעמונים המשמיעים קול. ולכאורה קשה שאין הקול אלא על ידי הפעמונים ולא על ידי הצמר כלל. ומיישב לפי דבריו בדעת רש"י שעל ידי הרימונים נשמע היטב קול קשקוש הפעמונים, שע"ז אמרו צמרו לתכלת שרימוני התכלת שבשולי המעיל מסייעים להשמיע קול הפעמונים.

לפי דבה"ק יש לבאר סיום המשנה רבי שמעון בן עקשיא אומר זקני תורה כל זמן שמזקינן דעתן מתיישבת עליהם שנאמר (איוב יב יב) 'בישישים חכמה ואורך ימים תבונה', ולכאורה מה שייכות הדברים. אלא כדרך שנוסף לאיל קול במיתתו על ידי צמרו לתכלת שהכונה לקול פנימי שבפעמונים המורה על תשובה עילאה בחינת חכמה, כן זקני תורה זכו בתחלה לתשובה תתאה וכל זמן שמזקינים באים על ידי התורה ותוספת החכמה לתשובה עילאה בפנימיות הלב.

בשבת זוכים לתשובה עילאה

בשבת קודש זוכה היהודי לתשובה עילאה בפנימיות הלב, כדכתיב (בראשית א כט יא) 'בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ', בראשית אותיות ידא שבת ומורה על יראה עילאה שבכח קדושת שבת מכיר גדלות הבורא ונתעורר לתשובה בפנימיות הלב, ובזה מתקן כל מה שנפגם ומקשר הכל אל הקדושה. וע"ז מורה 'את השמים ואת הארץ' כמאמר הכתוב (דברי הימים א כט יא) 'כי כל בשמים ובארץ' ובזה"ק (בראשית לא:)

צדיק דאחיד בשמיא וארעא, שבתשובת השבת מפנימיות הלב נתקנים ושבים אף כל הענינים הארציים והמרוחקים אל הקדושה. בזה יתבאר המסורה ונשמע קולו בבואו אל הקודש מורה על תשובה עילאה בחינת קול פנימי, כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע, נעשה מורה על עול מלכות שמים בחינת תשובה תתאה מיראת העונש, ועל ידי זה עולים לבחינת נשמע לשמוע קול הפנימי שבתורה שבזה זוכה לתשובה עילאה מפנימיות הלב. ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו, מתחלה תשובה תתאה בחינת נעשה בקבלת עול מלכות שמים, ועל ידי זה 'כי רבה היא וכל הנשים יתנו' ר"ת שם הו"ה שתחלתו בה' תתאה המורה על תשובה תתאה בחינת מלכות, ועל ידי זה נתעלה לבחינת י-ה-ו שמורה על תשובה עילאה.

תצוה תשפ"ב, ליל שבת

ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת, ועשית על שוליו רמוני תכלת וגו' ופעמוני זהב בתוכם סביב, והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבואו אל הקודש וגו' (כח לא-לה).

בבעל הטורים 'ונשמע' ג' במסורה הא ואידך 'כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע' (כד ז), 'ונשמע פתגם המלך' (אסתר א כ). איתא בירושלמי (יומא ז א) שני דברים שאין להם תקנה והתורה מוצאה להם תקנה זה לשה"ר שמכפר המעיל, יבוא קול ויכפר על קול.

פגם הלשון נתכפר בתשובה עילאה

הביאור דאיתא בזה"ק (נח סב) שיש פגמים שאין מועלת להם תשובה כי אם בתיבתא סגי, כלומר שיש השב מחטאו מתוך יראה העונש והוא בחינת תשובה תתאה, אבל יש השב מפנימיות לבו מתוך שמכיר גדולת הבורא ובא לידי יראה אמיתית היאך העז להמרות רצון יצורו והוא בחינת תשובה עילאה - תיבתא סגי.

וכיון שברית הלשון מכוון כנגד ברי"ק אף לפגם לשון הרע אין מועיל כי אם תיבתא סגי. ועל זה אמרו שאין לו תקנה והתורה מוצאה לו תקנה על ידי המעיל יבוא קול ויכפר על קול, קול מורה על כח פנימי שנתעורר לתשובה בפנימיות לבו מיראת רוממות הא-ל-בחינת תשובה עילאה ובזה נתכפר חטא הלשון.

טעם עשיית הרימונים לדעת רש"י

בדברי יחזקאל (בפרשתן) מובא בשם הגה"ק משינאווא זי"ע מחלוקת רש"י והרמב"ן באופן עשיית הפעמונים והרימונים על שולי המעיל, דלרש"י היו הפעמונים בין הרימונים, והקשה הרמב"ן אם כן לא היו הרימונים משמשים כלום וכו', ודעת הרמב"ן שנתנו הפעמון בתוך הרימון. ומיישב הדברי יחזקאל דעת רש"י כי אם היו הפעמונים זה לצד זה היה נשמע קול הפעמונים המכים זה בזה ומבלבל קול העינבל המקשקש בתוך הזג. לכך הוצרכו הרמונים להפסיק בין הפעמונים.

לפי מה שנתבאר שלתיקון חטא הלשון נצרכים לתשובה עילאה שהוא קול פנימי, מתפרש היטב שלכך הוצרכו לשמוע דוקא קול העינבל שהוא קול פנימי ולא קול קשקוש הפעמונים זה בזה שהוא קול חצוני בחינת תשובה תתאה. ובזה יש לרמז בהא דאיתא בקדמונים (ראה שערי צדק י) שהיו ע"ב פעמונים על שולי המעיל, כי שם ע"ב הוא שם החכמה ותשובה עילאה הוא בחינת חכמה.

ובסיום סדר קדשים שנדפס בדברי יחזקאל נמצא תוספת דברים שדיבר הגה"ק בענין זה בדברי המשנה בסוף מסכת קנין (ו ו) אמר רבי יהושע זהו שאמרו כשהוא (האיל) חי קולו

אספן לי חסידי...

שיחת חברים בדרכי רבותינו

סעודת פורים קטן

ביזן שענק... מזל טוב בפורים קטן?! | חודש העיבור מתקן פגימת הלבנה | עומק פגם הלבנה ותיקונה על ידי כלל ישראל בימי הגלות | אדר הראשון בחינת שבט מנשה | הארת ועבודת שבט מנשה | אדר השני בחינת אפרים והארתה | סימן טוב ומזל טוב בקידוש לבנה ובעת שמחה

פורים קטן, יום זה לכאורה חסר משמעות הוא בפשטות, אך כרגיל, חסידים יוצקים תוכן מחודש ואור בהיר לכל דקה ודקה אף בימי החול ה'פשוטים', לא כל שכן בעתות זמנים שמאיר השי"ת בחסדו בחגים וזמנים לששון. פורים קטן, אין קוראים בו את המגילה, אין שולחים משלוח מנות ואף לא מתנות לאביזנים, קטן הוא, אינו חשוב, אך - זה הקטן גדול יהיה, עוד יבוא הפורים, הגדול, יום שבו יאיר השי"ת על כל העולם באור מבחיק ואין סופי, ביום זה אנחנו זורעים את זרעי ישועת ישראל, הישועה הגדולה על ידי תיקון השלם בקרוב. באסיפה זו עוסקים החבראי במהות היום והכנתה לגאולה השלמה ברחמים גדולים, המתקת הדינים בפורים קטן, והמשכת חסידים עצומים.

ראש החבורה: א גוטן אוונט, א פרייליכ'ן פורים קטן! הרה"ק מצאנו היה אומר בפורים קטן בשם הרה"ק ר' משה לייב מסאסוב כי פורים קטן משול הוא לאותו יהודי שרצה להתחמם בכוסית יי"ש משובח בבית המרזח, אך בדרך הוא נכנס לבית אחד מחבריו ושתה כוסית יי"ש, לתמיחת חברו מדוע שותה כעת הלא בדרך לבית המרזח הוא, השיב - ביז די שענק דארפן מען

אויכט א גלעזל - עד בית המרזח גם צריך כוסית...

כן הדבר, אכן, עוד חודש מגיע פורים, אבל עד פורים, עד יום ה' גם צריך השפעות טובות, רפואות וישועות ברוחניות ובגשמיות.

שלמה חיים: מזל טוב! מזל טוב שיהיה לכולנו!

אהרן יוסף: מה מזל טוב בראש שלך?! כבר שתי קצת משקה? ראשך סחרחח...? אנחנו לא בסעודת חתונה, אנחנו בסעודת פורים קטן!

ברוך מרדכי: אל לך אהרן יוסף, ידידנו ר' שלמה חיים יודע מה הוא אומר, ארצה להתעמק קצת במהותו של חודש אדר הראשון ופורים קטן ונראה אם צודק ר' שלמה חיים בהכריזו מזל טוב.

הכהן הגדול הרה"ק ר' צדוק מביא בספרו הבהיר 'פרי צדיק' במאמרי ר"ח אדר הראשון בשם השל"ה הקדוש טעם מדוע בשנת העיבור מוסיפים שתי שבתות לימי השובבי"ם, כי כל מטרות שנת העיבור הוא להשוות שנת החמה עם שנת הלבנה, כידוע לכל שנת הלבנה - שישראל מונים לה, פחותה משנת החמה - שעל פיה מתנהגים איתני הטבע - קיץ וחורף אביב וסתיו, ב"א יום כך שבכל שנה שלישית מוסיפים חודש אחד בכדי להשוות את שנת הלבנה לשנת החמה וחג הפסח יהיה בחודש האביב.

אם כן אפוא בשנת עיבור משווים אנו את מהלך הלבנה למהלך החמה, סיבת פגם הלבנה היא מחמת שמיעט השי"ת את הלבנה שממיעוט זה נברא היצה"ר והקליפות. על כן בשנת העיבור ששנה זו מתהווה מחמת מיעוט הלבנה מתגבר ביותר כח היצה"ר ומביא לידי חטא רח"ל, על כן בשנה זו יש להוסיף בתשובה עילאה.

חנוך העניך: אתה אומר פה דברים עמוקים ר' ברוך מרדכי, רק עכשיו שתייתי מעט משקה - לחיים! לחיים! ואני לא מבין על רגל אחת במצב כזה... תן לי להתבונן במה שאמרת. הלבנה הרהרה על אופן הבריאה של השי"ת ושאלה אין שני מלכים משמשים בכתר אחד, הלבנה בעצם היתה הראשונה שפקקה במעשי השי"ת, מהרהור זה התהווה קליפה וקטרוג נוראי שמכך שואבים הס"מ וחילוליו את כוחותיהם עד עצם היום הזה, ביום שיתוקן פגם הלבנה יתבטלו ממילא כל הכוחות שכנגד הקדושה כי כבר לא יאה להם מהיכן לשאוב כח וחיות, על כן מונים ישראל ללבנה בכדי לתקן ולמלאות פגימת הלבנה.

עכשיו, בשנת עיבור בה אנחנו מוסיפים חודש שלם לשנה מחמת שהלבנה ממועטת, יש כח מוגבר בידי כוחות הרע ח"ו, על כן מוסיפים אנו שתי שבתות של תשובה ומעשים טובים בימי השובבי"ם בהוספת לימוד התורה ותיקון המעשים בכדי שיוחלש כח הקלי'.

ברוך מרדכי: כאן מוסיף ר' צדוק הכהן הארה נפלאה! בהיות שימים אלו משלימים את ימי הלבנה ומשווים אותה לימות החמה, על כן מסוגלים הם ביותר למלאות פגם הלבנה! חודש זה מסוגל ביותר לזכות שיהיה אור הלבנה כאור החמה כמו שהיתה קודם מיעוטה, ואור החמה כאור שבעת ימי בראשית. זהו מעלתו של חודש העיבור וסגולתו! חודש זה מסוגל לתקן את הפגם הגדול של הרהור הלבנה על אופן הבריאה, להביא לימות המשיח!

אהרן יוסף: לעכטיג! אמור מעתה, חודש אדר א' הוא לא חודש המתנה נוסף עד לימי הפורים והפסח, לחודש אדר הראשון יש משמעות נוספת, פנימית ועמוקה, בחודש זה אנו יכולים לתקן בנפשנו, בפרטיות ובכלליות את שורש פגם הלבנה, הרהור על מידותיו של השי"ת, ולקבל את הנהגת השי"ת בפשיטות ובתמימות, הן במצבנו הפרטי ברוחניות ובגשמיות והן במצב כלל ישראל ברוחניות ובגשמיות, שלושים יום שבהם עלינו להשלים ולהכיר בהנהגת השי"ת שהיא תמה ואמיתית בכל פרטיה.

שלמה חיים: ביטול מוחלט להנהגת השי"ת מביא גאולה! הן פרטית והן כללית. ברשותכם אספר סיפור שמעתי על יהודי שחננו השי"ת בקול ערב נעים וחזק, במיוחד היה האיש מומחה בחזנות. אחר שמשפחתו גדלה והיה לו צורך בהכנסה נוספת החליט להשתמש בכישורו זה והציע את עצמו לכהן כחזן בימים הנוראים באחת מקהילות ישראל, האמידות ברחבי העולם,

היתה זו קהילה עשירה מאד והתשלום - בהתאם, על כן הביקוש לשמש כחזן בביהמ"ד גבוה מאד.

בכדי לקבוע מי יהיה חזנם קוראים הם לכל המציע את עצמו לתפקיד לשבת אחת במהלך הקיץ, ולאחר שבת זו קובעים אם יקבל האיש את התפקיד הנכסף, אף ידידיו קיבל שבת אחת בו יוכל להוכיח את כישוריו. כמובן שהאיש התכונן לשבת כראוי, הכין פרקי חזנות ושירה בו יוכל לשורר בהרמוניה יחד עם חברי המקלה כמנהג החזנים, כך שעלה על המטוס לארץ ההיא עם מחברת שלמה של תווי שירה וחזנות שאותו יצלם ויחלק לחברי המקלה - שבת זכאת - חושב הוא לעצמו בסיוק - עוד לא היתה להם... וכמו בספורים... בהגיעו למדינה לקח מונית למלון בו היה אמור להתאכסן ובמונית שכח את המחברת עם כל השירים והתווים אותם הכין לשבת בעמל רב ויגיעה, האיש היה שבור ורצוצ כמובן, לא היה לו ספק כי את קהילה זו הוא איבד, אך לאחר זמן מה התאושש ואמר לעצמו - אם השי"ת שם אותי במצב זה, איני מהרהר על דרכיו, מאמין אני בחי עולמים וה' יגמור בעדי!

כך ירד לפני התיבה, שורר וזימר לפני ה' תוך כדי שמתחנן לפני בוראו שלא יכלם בשינונו, לאחר השבת נפרד מבני הקהילה בחביבות בידעו כי ללא ספק זו הפעם האחרונה שרואה אותם... אך להפתעתו כבר בחזרתו ארצה מחכה לו הודעה בתא הקולי, כי בני הקהילה החליטו כבר במוצאי שבת כי אותו הם רוצים בימים הנוראים הבעל"ט לחזן ומבטלים הם את ההזמנות לשבתות הבאות.

אהרן יוסף: אתם שומעים מה שלמה חיים מספר? האיש ביטל עצמו להנהגתו של השי"ת וזכה לנשיאת חן למעלה מדרך הטבע! כי זו היא הנהגה הטבעית בעולם! כשמתבטלים להנהגת השי"ת זוכים במידה כנגד מידה להנהגה של למעלה מדרך הטבע.

ראש החבורה: כשאנחנו מתבטלים לחלוטין לרצון השי"ת - אף כשנראה לנו שמעצבן וקשה, ממלאים אנו בכך פגימת הלבנה. שלח אותנו השי"ת לגלות כה קשה, כואבת וארוכה, בעולם תלאות כל כך אכזר, כי רוצה הוא שכנסת ישראל על כל נשמותיה המרכיבים אותה יקבלו מלכותו והנהגתו ית' תמיד תמיד, בתמימות ובאמונה, כל אחד בהרפתקי דעדרו עליה, ואחר כל זאת נזכה לסיירה בשלימותא. בינו נא זאת!

יעקב יצחק: בספה"ק 'קדושת לוי' לשבת שקלים מחשב כל החדשים כנגד השבטים, חודש אדר הוא כנגד יוסף הצדיק והיות ששבט יוסף מחולק לשנים - מנשה ואפרים אזי אף חודש אדר מחולק לשנים, אדר א' כנגד מנשה ואדר ב' כנגד אפרים. רבי צדוק הכהן מאריך לבאר ע"פ דבריו, אף מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א זכינו לשמוע כמה וכמה מהלכים על בחינת מנשה ובחינת אפרים, וקוטב הדברים אחד הוא - בחינת מנשה הוא סור מרע, סור מרע במשמעותה הפשוטה של לסור מעבירות, וגם במשמעות היותר עמוקה של התבוננות בעמקי הרע והגשמיות, עומק סתר המדרגה ולהבין שגם שם הנהגת השי"ת מאירה בעוז ותעצומות ועלינו רק לרצות לראותה, לסור מהרע ולהבין שהוא בעצם טוב והנהגת הבורא ית'.

חנוך העניך: שוב אתם מתחילים לדבר דיבורים עמוקים! אתם לא מבינים שאני כבר אחרי חצי ליטר ארבעים אחוז?! מה שר' יעקב יצחק אומר פה בעצם, הוא ששבט מנשה הוא בחינת הגלות, ככה עבודתו של התבוננות בעומק הרע וההסתר נוכל לעבור את הגלות, דברים נפלאים! נדמה לי שאפשר להסביר בזה מדוע יוסף הצדיק רצה שיעקב יניח את ראשו את מנשה - כי מנשה הבכור, הרי קודם הגאולה יעברו כלל ישראל כל כך הרבה שנות גלות, שים את ימינך על מנשה שהיא עבודת הגלות.

